

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/95/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812205153
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8812205153.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 20, 829 48 Bratislava 25, zast. JUDr. Evou Rusnákovou, IČO: 31 335 004, proti žalovaným v: 1. rade Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX I. J., 2. rade F. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX I. J., o zaplataenie 6.810,70 eur s prísl. o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 5C/180/2012-151 zo dňa 10.10.2018 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výrokoch II. a IV. vo vzťahu k žalovaným v 1. rade a 2. rade.

Zastavuje konanie voči žalovanému v 1. rade Z. I., bytom E. XXX/XX, I. J..

Žalobcovi a žalovanému v 1. rade nepriznáva náhradu trov konania.

Vracia vec súdu prvej inštancie čo do výroku II. o povinnosti žalovanej v 2. rade zaplatiť žalobcovi sumu 4.976,43 eur s prísl. a výroku IV. čo do trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej v 2. rade na nové konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu voči žalovanej v 3. rade. Žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 4.976,43 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 01.05.2012 do zaplataenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu voči žalovaným v 1. a 2. rade zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaná v 3. rade nemá voči žalobcovi nárok na ich náhradu. Žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť žalobcovi nahradiť trovy konania s tým, že o ich výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným zaplataenia sumy 7.210,50 eur s príslušenstvom a žiadal priznať náhradu trov konania. Nárok odvodzoval zo Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX a zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 20.05.2004, v súlade s ktorou bol žalovaným v 1. a 2. rade poskytnutý medziúver vo výške 6.638,78 eur. Jeho splácanie bolo dohodnuté v zmysle zmluvy. Žalovaná v 3. rade prevzala ručenie povinnosti uspokojiť uvedenú pohľadávku. Žalobca odstúpil od zmluvy 11.01.2012 z dôvodu nesplácania úveru riadne. Po čiastočnom späťvzatí žaloby sa predmetom konania stala suma 6.810,70 eur s príslušenstvom. Žalovaní v 1. a 2. rade namietali, že voči žalobcovi majú všetko uhradené, dokonca, že majú preplatok. Žalovaná v 3. rade tvrdila, že nevedela, že svojim podpisom sa zaviazala ručiť vrátenie poskytnutého úveru žalovaným v 1. a 2. rade.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 497 Obchodného zákonníka; § 39; § § 41; § 49a; § 52 ods. 1 - 4; § 53 ods. 1 - 3, 5; § 54 ods. 1, 2; § 511 ods. 1; § 517 ods. 1, 2; § 546; § 547; § 548 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb.; § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., aplikujúc Smernicu Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 skonštatoval, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu je potrebné vyhodnotiť ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. OZ, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Prvoinštančný súd zistil z dôkazu predloženého žalobcom, a to z výpisu z účtu odstúpeného medziúveru, že žalobca si voči žalovaným uplatnil široký diapazon príslušenstva pohľadávky a to rôznych poplatkov - napr. poplatok za spracovanie SÚ/NÚ 33,19 eur, pravidelne sa opakujúci poplatok za vedenie účtu cca 10 až 15 eur. Žalobcovi nepriznal uvedené poplatky, nakoľko za tieto poplatky nebola zo strany žalobcu žalovaným 1. a 2. poskytnutá žiadna reálna protislužba, žalobca žalovaným spoplatnil svoje vlastné úkony, ktoré nepredstavovali reálnu protislužbu poskytnutú žalovaným v 1. a 2. rade. Žalobca si zároveň uplatnil aj nárok na dohodnuté úroky aj po odstúpení od zmluvy, rovnako si uplatnil aj nárok na úroky z omeškania vo výške prevyšujúcej zákonnú sadzbu. K nepriznaniu úrokov po odstúpení od zmluvy, kedy žalobca prestal žalovaným poskytovať službu, ako aj k nepriznaniu uplatnených poplatkov uviedol, že existuje široká rozhodovacia prax súdov, od ktorej nevidí dôvod sa odkloniť.

4. Keďže ide o spotrebiteľský vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, následky odstúpenia od nej sa spravujú režimom Občianskeho zákonníka, a to i napriek tomu, že zmluvný vzťah bol označený ako úverová zmluva, ktorý je absolútnym obchodom podľa Obchodného zákonníka. Právne následky odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka sú výlučne také, že strany sú povinné vydať si navzájom všetko čo si plnili. V tomto prípade to znamená výlučne rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru a úhradami žalovaných v 1. a 2. rade na tento úver. Tento záver rovnako vyvodil od ustálenej súdnej praxe (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/363/2015) od ktorej nevidí dôvod sa odchýliť.

5. K námietke žalovaných v 1. a 2. rade, že úver bol celý splatený, poukázal na daňový exekučný príkaz Daňového úradu I. J. zo dňa 23.03.2011 a vyjadrenie žalobcu zo dňa 07.06.2017, podľa ktorých prostriedky zo stavebného sporenia boli na základe daňového exekučného príkazu voči žalovanému 1. v sume 2.085,44 eur prevedené daňovému úradu, preto žalovaní v 1. a 2. rade sa tak mohli mylne domnievať, že ich dlh mohol byť platený z ich stavebného sporenia. Zostatok stavebného sporenia po prevode daňovému úradu v sume 162,35 eur súd započítal na čistý rozdiel poskytnutej istiny a úhrad žalovaných po odstúpení od zmluvy žalobcu ako je uvedené vyššie. Preto o túto sumu ponížil žalovaný nárok.

6. Zamietnutie žaloby voči žalovanej v 3. rade odôvodnil absolútnou neplatnosťou ručiteľského záväzku žalovanej.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 2 CSP. Žalovaná v 3. rade, ktorá bola plne úspešná v konaní, mala by nárok na plnú náhradu trov konania, avšak žiadne trovy jej nevznikli, preto jej ich súd nepriznal. Voči žalovaným v 1. a 2. rade bol žalobca čiastočne úspešný, preto bude mať nárok na náhradu trov konania podľa pomeru svojho úspechu v spore. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

8. Súd prvej inštancie v závere svojho rozsudku konštatoval, že dňa 05.10.2018 mu bolo doručené podanie žalobcu, z ktorého vyplynulo, že voči žalovanému v 1. rade navrhuje konanie zastaviť z titulu vyhlásenia konkurzu. Toto podanie sa konajúcemu súdu dostalo do dispozičnej sféry až po pojednávaní a vyhlásení rozsudku dňa 10.10.2018. S poukazom na § 153 v spojení s § 470 ods. 2 CSP uviedol, že na predložení listinný dôkaz by neprihliadal, lebo nebol predložený včas.

9. Proti uvedenému rozsudku, a to čo do výroku II. a výroku IV. týkajúceho sa trov konania medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. Rade, v stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade. V odvolaní poukázali na inú vadu v konaní. Rovnako zdôraznili, že v podaní žalobcu z 01.10.2018, ktoré súdu bolo doručené 05.10.2018 bol návrh žalobcu na zastavenie konania voči žalovanému v 1. rade z titulu vyhláseného konkurzu, ktoré však sa dostalo do dispozičnej sféry konajúceho sudcu až po pojednávaní a vyhlásení rozsudku dňa 10.10.2018. Konkurz voči žalovanému v 1. rade bol skončený 17.12.2018, preto dôkaz o uvedenom nebolo možné doručiť skôr. K predmetu konania uviedli, že úver

bol splácaný bez problémov 5 rokov. Mali v úmysle úver splatiť hypotékou, preto žiadali o „odblokovanie“ domu, ktorý bol zrealizovaný exekúciami, čím úroky narástli a tieto sú neprijateľné. Žalobca im neumožnil vyrovnať úver z hypotéky, nedalo sa s ním dohodnúť. Poskytnutý úver v sume cca 7.000 eur je už dávno vyplatený, keby nebol zbytočne úrokovaný. Vyslovili preto svoj nesúhlas s rozsudkom. Navrhli napadnutý rozsudok zrušiť.

10. K odvolaniu žalovaných v 1. a 2. rade sa vyjadril žalobca tak, že prvoinštančný súd sa mal vysporiadať so skutočnosťou, že na majetok žalovaného v 1. rade bol vyhlásený konkurz, čo súdu v podaní z 01.10.2018 oznámili. Tvrdenie žalovaných, že úverové prostriedky boli vyplatené sú nepravdivé a zavádzajúce, a preto trvá na tom, aby dlžnú sumu s príslušenstvom priznanú žalobcovi z napadnutého rozsudku vyplatila žalovaná v 2. rade.

11. K replike žalobcu k odvolaniu žalovaných v 1. a 2. rade sa títo už nevyjadrili.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade je dôvodné.

13. Z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp zn. II. ÚS/78/05).

14. Keďže odvolanie nebolo podané proti výroku I., ktorým súd žalobu voči žalovanej v 3. rade zamietol, ani proti výroku III., ktorým rozhodol o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti voči žalovaným v 1. a 2. rade, rovnako ani proti časti výroku IV., ktorým bolo vyslovené, že žalovaná v 3. rade nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, tieto výroky sa v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP stali právoplatnými. Odvolací súd preto preskúmaval v odvolacom konaní iba výroky II. a časť výroku IV. o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade, ktoré odvolaním boli napadnuté.

15. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorú nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“) (§ 161 ods. 1 CSP).

16. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady na to, aby mohol súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej. Procesné podmienky sú také podmienky, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ civilného konania. Existencia splnenia procesných podmienok je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu článku 1 CSP. Pritom procesné podmienky môžeme rozdeliť do 4 základných skupín, a to a) procesné podmienky na strane súdu, b) procesné podmienky na strane strán sporu, c) vecné procesné podmienky a d) negatívne procesné podmienky. Nedostatok procesnej podmienky spôsobuje tzv. vadu konania. Vada konania môže spočívať v nedostatku procesnej podmienky, ktorú je možné alebo nie je možné odstrániť. Ak súd zistí, že ide o neodstrániteľnú vadu konania, musí uznesením konanie zastaviť.

17. Vyhlásením konkurzu sa začína konkurz. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku (§ 167a ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o konkurze)).

18. Ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b, § 167e ods. 1 Zákona o konkurze).

19. Ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a § 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“, b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzavretú pred vyhlásením konkurzu. Pohľadávky podľa ods. 1 sa v konkurze uplatňujú prihláškou (§ 166a Zákona o konkurze).

20. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky (§ 389 ods. 1 písm. a) CSP).

21. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 15.05.2012 domáhal voči žalovaným v 1. až 3. rade zaplata sumy 7.210,50 eur s príslušenstvom, po úpravách a čiastočnom späťvzati žaloby sa domáhal zaplata sumy 6.810,70 eur s prísl. Na majetok žalovaného v 1. rade - dlžníka Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, I. J., bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 2OdK/471/2018-20 zo dňa 24.08.2018. Z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, bol vyhlásený konkurz na majetok uvedeného úpadcu ukončený, čo bolo oznámené v Obchodnom vestníku 242/2018, č. zv. K096211 zo dňa 17.12.2018.

22. Zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok žalovaného v 1. rade sa začal konkurz, a keďže v predmetnom konaní si žalobca uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovaného v 1. rade, súd prvej inštancie mal z úradnej povinnosti predmetné konanie s poukazom na ust. § 167e ods. 1 Zákona o konkurze zastaviť.

23. Z vyššie uvedených dôvodov a vzhľadom na citovanú právnu úpravu bolo nutné konanie v predmetnej veci v zmysle § 167e ods. 1 Zákona o konkurze vo vzťahu k žalovanému v 1. rade zastaviť, nakoľko v tomto konaní je uplatňovaná peňažná pohľadávka, ktorá vznikla pred rozhodujúcim dňom a nejedná sa o konkurzom nedotknutú pohľadávku podľa § 166c Zákona o konkurze. Preto odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, lebo už v čase jeho vydania bol na majetok uvedeného žalovaného v 1. rade vyhlásený konkurz. Konanie pred súdom prvej inštancie je preto postihnuté vadou, ktorá sa týka neodstrániteľných procesných podmienok a ktoré v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP odvolací súd musí zohľadniť.

24. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a konanie voči nemu zastaviť.

25. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobca a žalovaný v 1. rade bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 257 CSP. Odvolací súd skutočnosť, že počas konania pred súdom prvej inštancie bol na majetok žalovaného v 1. rade vyhlásený konkurz považoval za okolnosť hodnú osobitného zreteľa, kedy súd nemusí priznať náhradu trov konania. To, že došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok žalovaného v 1. rade počas konania nemožno pričítať ako zavinenie na zastavení konania žiadnej zo strán sporu, nakoľko zavinenie ako takej je nutné posudzovať výlučne z procesného hľadiska. Vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného v 1. rade je okolnosťou, ktorá nastáva bez toho, aby niektorá zo strán procesne zavinila zastavenie predmetného konania. Z uvedeného dôvodu nie je pre daný prípad možné aplikovať ust. § 256 CSP. Odvolací súd preto s poukazom aj na článok 4 ods. 2 CSP pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ust. § 257 CSP a rozhodol tak, že žalobcovi ani žalovanému v 1. rade nepriznal nárok na náhradu trov konania.

26. Odvolací súd tiež uvádza, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a článku 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd pritom nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasnený skutkový a právny základ rozhodnutia (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS/115/03, III. ÚS/209/04).

27. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 220 ods. 2 CSP).

28. Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok nespĺňa atribúty ust. § 220 ods. 2 CSP. Civilný sporový poriadok určuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku v zmysle cit. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozsudku je veľmi dôležitou súčasťou rozsudku, pretože z neho musí vyplývať, z čoho súd vychádzal pri hodnotení dôkazov a ktoré skutkové tvrdenia strán boli nimi potvrdené alebo vyvrátené. Odôvodnenie nie je súhrnom súdneho spisu, preto sa v ňom nemajú opisovať napr. celé výpovede strán sporu, ani texty listinných dôkazov. Obsahom hodnotenia dôkazov je totiž opísanie úvahy súdu o tom, ktorý z vykonaných dôkazov považuje za hodnoverný a ktorý nie, aké zistenia vyvodil z dôkazov, ktoré si napr. odporujú alebo sa vylučujú. Tiež uvedie, ktoré dôkazy neboli vykonané a z akého dôvodu. Je vhodné najprv uviesť dôkazy, z ktorých vyplynuli rozhodujúce čiastkové skutkové zistenia. V prípade rozporov súd odôvodní, prečo konkrétny dôkaz považuje za vierohodný a iný nie. Je pritom potrebné vychádzať zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v článku 15 základných princípov CSP a v § 191 ods. 1. Nie je pritom prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom (pozri nález sp. zn. I. ÚS/114/2008).

29. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré bolo napadnuté odvolaním totiž nie je možné zistiť, ako súd vypočítal priznanú sumu. Na to, aby bolo možné riadne preveriť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie je nevyhnutné, aby v odôvodnení súd uviedol presné čísla, z ktorých vychádzal pri svojom rozhodovaní. Nepostačuje iba uviesť, že rôzne poplatky, výšku ktorých uvedenie iba príkladom, neboli priznané. Vzhľadom na to, že zo žalovanej strany bolo namietané a tvrdené, že boli vyplatené všetky sumy, bolo potrebné zistiť a vyčíslieť, koľko bolo na poskytnutom úvere už uhradených súm. Priznané sumy v rozsudku musia byť riadne zdôvodnené a musia zodpovedať konkrétnym výpočtom, tam uvedeným.

30. Za správne odvolací súd však považuje konštatovanie súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto správne bolo ju podrobiť súdnej kontrole v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo nutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. vo vzťahu k žalovanej v 2. rade, ako aj v súvisiacom výroku IV. čo do trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej v 2. Rade, postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušiť a postupom podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

32. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude náležite dodržiavať procesné postupy pri opätovnom rozhodovaní vo veci samej. Predovšetkým bude úlohou súdu prvej inštancie pri vedení pojednávania postupovať v zmysle CSP. V rámci pojednávania súd je povinný určiť, ktoré skutkové tvrdenia považuje medzi stranami za sporné a ktoré za nesporné, s čím je povinný oboznámiť osoby prítomné na pojednávaní. Pri svojom rozhodovaní môže vychádzať iba z riadne vykonaných dôkazov a záverov z nich vyplývajúcich. Ak nevykoná niektorý navrhnutý dôkaz, musí to v odôvodnení rozsudku uviesť. Následne bude jeho úlohou riadne odôvodniť svoje rozhodnutie tak, aby bolo možné z neho zistiť, ako postupoval pri ustálení prípadných priznaných resp. nepriznaných žalovaných súm, čo samozrejme musí vyplývať z vykonaného dokazovania. Predmetom ďalšieho konania je už iba nárok na zaplatenie sumy 4.976,43 eur s prísl., a to voči žalovanej v 2. rade.

33. V novom rozhodnutí o trovách konania rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).